

Pige- sneiderne

Hvorfor kimer det og kimer
i det dunkle stjernesker?
Dejligste af årets timer
atter er du kommet nær,
skønneste af ord i verden,
mildt og rent som stjerneskin,
dybt som hvælvet klare måne
atter griber du mit sind.

Det begav sig i de dage,
at der kom et bud fra Rom,
at alverden skulle drage
til det sted, hvorfra de kom.
Og det myldred alle vegne,
og det steg på tusind sprog:
Romas kejser ville skrive
verdens i sin mandtalsbog.

Liste efter mandtalsliste
sendtes ind til Rom, og se:
nederst på den allersidste
var et fattigt barn talt med.
Imperator, om dit øje
kunne se i tiden frem,
hvem han var, den allersidste,
barnet ifra Betlehem?

Se, det tidehverv er rundet,
nattens mørke var forbi.
Hvad i dunkle sagn lå bundet,
løstes nu i melodi;
thi en stærk, usynlig finger
fra den fjerne himmelstavn
ridset ind i slægtens ruller
alle tiders største navn.

I det navn blev svaret givet
på hvert spørgsmål efter Gud.
I det navn fik jordelivet
morgensolens første bud.
Gennem uvejrs mørke skyer
gled en gylden stråle ned,
bygged håbets lyse bue
mellem tid og evighed.

I det navn har millioner
atter rejst de trætte knæ,
løst det vilde skrig i toner,
lægt sit hjertesår i det.
Og når dagen gik til ende,
døden åbnede mørk sin favn,
da har blege læber hvasket
alle tiders største navn.

Derfor kimer det og kimer
gennem tusinder af år;
se i vinternattens timer
kom det første glimt af vår.
Dejligste af ord i verden
atter griber du mit sind,
glider som en varmebølge
mildt og stille til mig ind.

Theodor Caspari

JULEFORBEREDELSE PÅ SPEIDERSKOLEN

På Spejderskolen begynder juleforberedelserne i god tid, allerede i de første dage af november er eleverne i fuld gang med at lave julegaver til slægt og venner — og jo nærmere jul vi kommer, desto mere skal de nå!

Lørdag før første søndag i advent går vi allesammen ud i skoven for at hente gran til at pynte skolen med — og med stor spænding ser alle frem til den dag, vil det blive sne? eller vil det som så ofte i vort upålidelige klima blive regn og tåge? — glade bliver vi, om vi kan hente gran hjem på en klar frostdag, men sådanne dage er sjældne på den årstid.

Når vi kommer hjem fra skoven laver vi adventskransen til vor sognekirke, Brahetrolleborg gamle slotskirke. Om aftenen, når eleverne er gået i seng, pynter lærerinderne skolen med gran, og det er ikke altid så let for eleverne at sove, når der snakkes og pusles i stuer og på gange.

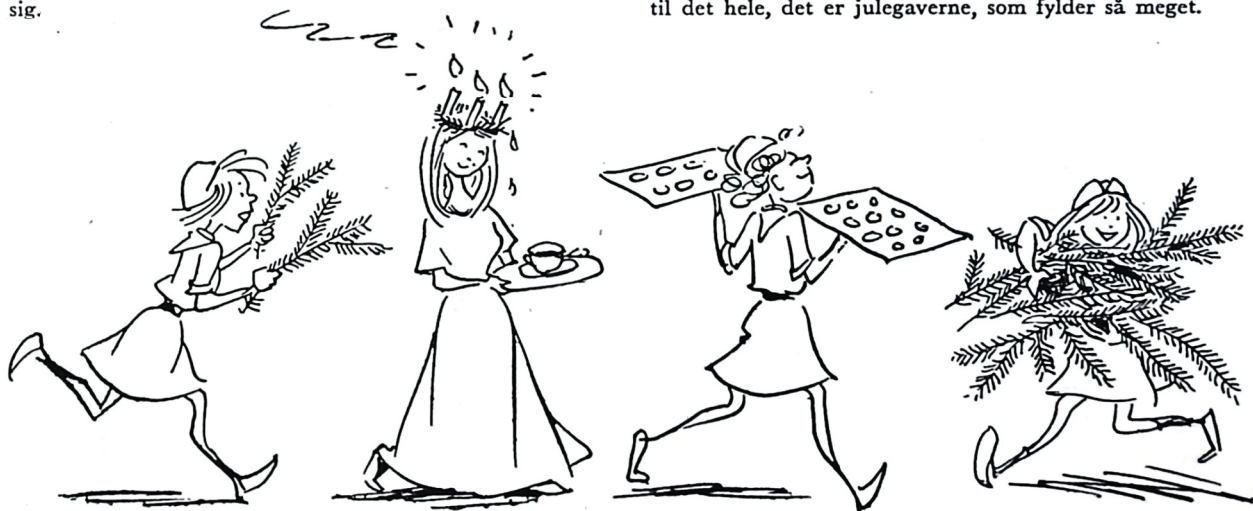
Søndag morgen tænder vi lysene på klaveret og overalt i „hjørnestuen“, og det er som om morgensangen netop denne morgen har noget særligt forventningsfuldt over sig.

Af de tidligere svenske elever har vi lært at festligholde „Lucia-dagen“, vi forsøger hvert år at følge denne svenske skik. Der er mange danske elever, som ikke for har været med til det, og som bliver meget forskrækkede, når de en tidlig vintermorgen bliver vækket af en hvidklædt skikkelse med lys i håret, — men forskrækkelsen går hurtigt over, når Lucia-bruden byder på kaffe og „lussekatter“.

En eftermiddag viser en af husholdningslærerinderne, hvordan man laver forskellige juledekorationer; her får eleverne mange nye idéer til, hvordan man kan pynte sit hjem til julen.

En af de sidste dage førend de rejser hjem, arbejder eleverne en hel dag i køkkenet, hvor de laver marcipan, og selvom det er en streng dag, kommer belønningen om aftenen, når marcipan, nougat og pebermyntekarameller pakkes ind i fine æsker til alle i familien derhjemme.

Når der kun er et par dage til juleferiens begyndelse, pakkes alle kufferter, og det er som altid svært at få plads til det hele, det er julegaverne, som fylder så meget.

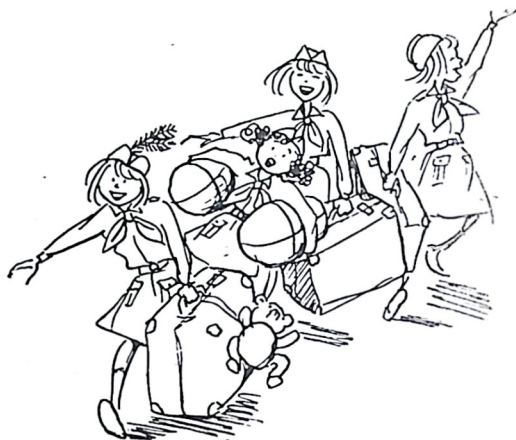
Sidste aften før juleferien spiser vi „julemiddag“, — bordet er dekoreret med mange lys og juledekorationer; efter middagen samles vi til aftensang i hjørnestuen, hvor vi ønsker hinanden en glædelig jul.

Næste morgen meget tidligt rejser alle slæbende på store kufferter og med mange mærkelige pakker under armen; det er de mange gaver, som der absolut ikke var plads til i kufferterne! Et sted ser man en papirkurv af peddigrør, et andet sted en thehætte af bast — og her er en nymalet skammel til lillesøster.

Med et glad og jublende „god jul“ kører toget fra Korinth fyldt med glade elever, som skal fejre jul derhjemme.

En gammel elev har engang sagt: „Det bedste ved julemåneden på Spejderskolen var de mange, mange levende lys, og så det, at vi havde tid til at tænke på julen og tid til at glæde os til den; og det er noget af det, vi gerne vil, at vore lever skal opleve i julemåneden på Spejderskolen.

Jess.

Her ser I Alf!
Hun skal skrive

GLÆDELIG JUL
på 5 sprog!

Husk

i rette tid at skrive

glædelig jul!

til pennevenner

☆ fjern og nær ...

*** **POSTBOX** ***

Finland. 14-årig pigespejder sender et hyggeligt brev med fotografi af sin by, Frederikshamn.

Canada. 12 og 15-årig pigespejder.

Australien. 12 og 14-årige. En fører på 30 år.

Holland. 17-årig seniorspejder.

England. 13-15-årige pigespejdere.

Glædelig jul!

Fromse.

Vi vil gerne spørge om det er tilladt for seniorer at bære årsstjerner på kraven, da vi synes, det passer bedre til slips. Desuden er vi blevet enige om, at det er meningsløst, at kokkenhjælpere til korpsets førertræninger skal betale både rejse- og lejrkontingent, opholdet burde i det mindste være gratis.

Med spejderhilsen
Skjoldmoerne, 2. Odense.

I har sikkert fået det at vide flere gange, men vi vil bare gøre jer opmærksom på, at der er en meget betydelig fejl i oktobernummeret. Det er i artiklen „Kære spejdere“. Der står: „En spejder er god mod dyr står der i spejderlovens § 7 at læse.“ Håber I er opmærksomme på det.

Bladet er ellers rigtig godt, særlig de artikler om spejderes oplevelser, lad os blive ved med at høre om det. Angående et indlæg i „Rådsklippen“ synes vi også, at det ville være en meget god idé med meget mere instruktionsstof til patruljerne, helst noget de mindre spejdere også kan forstå.

Med spejderhilsen
„Uglerne“, Sønderborg

Uglerne i Sønderborg har ret i deres bebrejdelse. Redaktionen beder undskyldte den kedelige fejl i oktobernummeret.

Skjoldmoerne i 2. Odense skal få svar i februarbladet i denne rubrik.

Red.

For et år siden fik vi tilsendt et spørgeskema, og man fortalte os, at vore svar ville komme et fremtidigt seniorarbejde til gode. Men er det sket mere? Vi tør ligesom ikke rigtig tage fat på noget, fordi vi måske kan risikere, at arbejdet lægges om igen.

Da vi jo heller ikke har nogen speciel seniorsekretær, står vi så underlig usikkert. Er vi helt glemt?

En bekymret seniorpatrulje i København.

I er ikke glemt. Korpsinstruktøren siger, at rundskrivelsen var meget lærerig, men at det tager sin tid at få hele materialet gennemarbejdet. Arbejdsudvalget er på udkig efter en sekretær.

I kan roligt arbejde efter de retningslinjer I har i pjecen.

Red.

Til rådsklippen.

Jeg tror, vi er mange, der giver Høgepatruljen ret i, at når man i mellemskolen har man altid dårlig samvittighed. Enten har man skidt samvittighed overfor skolen, eller også overfor spejderarbejdet, eller også overfor dem derhjemme. Her hos os er ihvertfald mange store, gode spejdere gået ud, fordi de ikke kunne holde det pres ud, som troppen lagde på dem. De var egentlig glade ved at være spejdere, men de kunne aldrig nå at gøre noget ud af patruljearbejdet, fordi troppen altid havde bud efter dem.

Også hos os hører vi som Høgepatruljen, at „man kan nå alt, hvad man vil“, men det kan man nu ikke ordentligt, og det er jo også nogle år siden, tropsforen har gået i skole.

Birthe med den konstant dårlige samvittighed.

Jeg synes, at Høgepatruljen har fuldstændig ret i, at det ikke altid er let at få tid til overs til good-turns, og især da ikke nu ind under jul. For skolen skal jo passes, og selv om man kan lade arbejdet med prøverne og due-lighedstegnene hvile en månedstid eller to, er der altid forældremoder, julebazarer og mange andre ting, som er nødvendige og skal arrangeres. Selvfølgelig er det rigtigt, at man især ved juletid må hjælpe; men hvorfor ikke hjælpe hjemme? Vores mødre har såmænd nok at slide med til daglig, og om julen kan det let brænde sammen for dem, så de vil blive lykkelige for en ekstra håndsrækning til rengøring, bagning o. s. v. Og gælder det ikke først og fremmest om at gøre vore forældre glade? Så kan vi i årets løb hjælpe andre med forskellige ting, f. eks. gå byærinder eller være babysitter ganske gratis og uden opfordring.

Derfor synes jeg, at man kan gøre „jule“ good-turn i det små hele året i stedet for at blæse sig op til jul og lave en hel masse, som man slet ikke mener noget virkeligt med!

Med spejderhilsen

Karen, patruljefører

Kære Annesofie!

Da jeg i dag læste artiklen om, hvad vi kan lave ud af uniformen, når vi skal klædes ud, blev jeg meget forbavset og undrede mig på, om det virkelig er meningen at lære spejderne at bruge deres uniform til en slags fastelavnsdragt.

Da jeg i sin tid blev meldt ind i korpset og fik lov til at gå med uniformen, gennemgik min fører hele uniformsreglementet med mig og sagde, at hver gang jeg havde den på, repræsenterede jeg korpset, så jeg havde pligt til at se ordentlig ud.

Det har jeg altid tænkt på og siden lært det videre til mine egne spejdere, da jeg selv blev fører. Som patruljefører kæmper man en hård kamp for at lære spejderne,

at det ikke er sjovt at slå bulerne i hattene eller stoppe uniformen og i bukserne og sidst, men ikke mindst, at bruge tørklædet som hovedtørklæde.

Selvfølgelig kan uniform og tørklæde vaskes og stryges, og hatten sættes i facon igen og presses op; men hvor mange spejdere gør det? Uhyggeligt få — og så ser resten farlige ud, og det kan være ligegyldigt med de brune strømper og sko.

Det er slemt at se uniformen blive brugt til udklædningsgenstand ved lejrbaalsunderholdning eller til improviserede sketches ved tropsmøder; men det er endnu værre, at der gives vejledning til det i bladet! Det ville være rart, hvis der kom en paragraf i uniformsreglementet om, at det var forbudt at bruge uniformen til andet end det, man har fået den til.

Med spejderhilsen

Inger Dahl

JULESKOVTUR

Det var sidste år i december. Patruljen havde travlt, den forberedte jule-good-turn, det var adventstid, og tropslokalet skulle pyntes til julemødet. Spejderne var i pinslejligheden blevet gode venner med skov-

fogedfamilien, og ud fra den betragtning, at det altid er en charme mere selv at have hentet de blomster og grene, man pynter med, besluttede patruljen at tage på decemberskovtur for at fremskaffe grene og mos til udsmykning af tropslokalet.

Turen blev en succes. Hos skovfogeden fik man besked på, hvor i skoven man måtte hente gran, og der var nok af det. Da spejderne efter en herlig travetur i skoven kom tilbage til skovfogedfamilien, stod kaffen parat, og det gjorde godt med en varm hjertestyrkning inden hjemturen.

Men spejderne fik nu også lidt mere med sig hjem, et par små oplevelser, som de senere blev meget glade for. På deres travetur i skoven gjorde de nemlig den opdagelse, at selv om december er en mørk måned med korte dage, hvor meget liv i naturen for en tid holder hvile, var der både i skoven og langs hegnene ting at se på, som de ikke før havde stiftet bekendtskab med.

I skoven hørte de en smuk fløjtetone, der ofte blev gentaget. De gik efter lyden, og det var ikke svært i et buskads ved vejen at få øje på den lille flok fugle, som fløjtetonerne stammede fra. Det viste sig at være *dompapperer*. Fuglene var lidt større end bogfinker og let kendelige på deres skinnende røde underside, deres sorte isse og nakke og grålige ryg. Heldigvis var fuglene ikke sky, og da spejderne kom nærmere, så de, at enkelte af fuglene var mere gråligbrune på underside og ryg end de øvrige. De flotteste var hannerne, de mere uanselige hunnerne.

På vejen hjem så de mindre flokke af *silkehaler*, der forlystede sig med at spise bær i

hegnene. Silkehalerne var fugle, der ligesom dompapperne var lidt større end bogfinker, og som også var let kendelige på deres smukke farver. Selve fuglen var gråligbrun med top på hovedet. Alle halefjerene sluttede med gule spidser, og på vingerne var de forreste svingfjer sorte, de øvrige fjer gråligbrune sluttende med sorte og hvide spidser, og desuden så man tydeligt et rødt og et gult vingebånd.

Spejderne havde slet ikke tænkt sig, at de skulle få fugle med så strålende farver at se på en vinterdag, og de fik lyst til at gentage turen en af dagene i juleferien. Til den tid var der nok kommet lidt sne, eller måske bare lidt rimfrost, og så ville vintergæsterne tage sig endnu smukkere ud.

Inden spejderne tog på deres næste tur fik de lyst til at vide lidt mere om vinterfugle. Det kunne de læse i O. Helms: *Danske Fugle ved Hus og i Have*. De fandt ud af, at vintergæsterne er fugle, som er talrigest i Danmark i vintermånederne; enkelte par kan godt træffes rugende her hos os, men i almindelighed ruger de pågældende længere mod nord, i Norge, Sverige og Finland, og kommer mest hertil, når de ikke kan finde tilstrækkelig mad i deres hjemegn.

I „*Danske Fugle ved Hus og Have*“ fandt spejderne også nogle vældig gode farvelagte billeder, som hjalp dem til at lære fuglene at kende, og de fik en god juleferietur ud af det.

II.

Tiden løber og julen står for døren — og megen fritid bruges til julegaver og andre juleforberedelser — men ...

Væbnernoren vinker stadig i det fjerne og den kræver en jævn, stadig indsats. Prøv da at putte lidt "oplysningsarbejde" ind — midt i al travlheden.

Man skal være sikker i at slå op i en togplan; for at blive det, skal du først og fremmest studere togplanens indholdsfortegnelse, du skal se, hvad den giver af hjælp og vide, hvor i bogen du finder de forskellige ting, f. eks. de udenlandske ruter og alle de oplysninger, der ikke er direkte togtider, f. eks. takster for cykler eller oplysninger om toldeftersyn.

Lad os tage „Danmarks Rejseforbindelser“ for vinterhalvåret 1953-54 og gå disse ting igennem. Læg mærke til bogens inddeling: hvide blade = togtider, gule blade = rutebilplaner og røde blade = skibs- og flyveruter — og prøv så at løse følgende opgaver. Hvis du på egen hånd kan klare disse, så står det ikke så galt til. Svarene kommer i næste blad, så du må have dine svar færdige til den tid, for at du kan kontrollere dig selv.

Det meste af dette duelighedstegn er lærenudenad-stof (kendingsbogstaverne — færdselstegn — flag — færdselsregler) og noget er lokalt præget, — — det må du klare selv — — men måske Kraks vejviser volder dig lidt bryderi, så lad os da se på, hvad den indeholder.

Kraks vejviser består af 2 store bind; 1. bind = Kraks adressebog omfatter kort over København — gade- og husregister — personregister — og provinsregister, men bind 2 = Kraks handelskalender indeholder emneliste — realregister — fagregister og udlandet.

Læs omhyggeligt vejledningen foran hver af-

deling, deri fortælles om alt, hvad vejviseren giver oplysning om og eksempler derpå.

Adressebogen er den, som du vil få mest brug for, og den som i det hele taget anvendes mest; idet handelskalenderen er mere speciel og anvendes mest af forretningsfolk. I husregisteret over København vil du f. eks. kunne finde navn, stilling og telefon på alle de mennesker, der f. eks. bor i ejendommen Nørrebrogade 49, mens du omvendt i personregisteret får oplysning om stilling, adresse og telefon for en person, som du kun kender navnet på. I provinsregisteret får du besked om en del kendte personer, kommunale foranstaltninger og institutioner for hver eneste købstad i hele landet og derefter en alfabetisk fortegnelse over forretninger og privatadresser.

I emnelisten i bind 2 finder du en henvisning til de utallige andre emner, som bogen kan fortælle dig noget om: f. eks. kendte bygninger, foreninger, institutioner, legater, kirker og skoler og meget meget mere; det er det, der kaldes realregisteret.

Fagregisteret fylder den allerstørste del af dette bind, og her må du ligesom i telefonfagbogen slå op under den *ting*, som du vil vide noget om; hvis du f. eks. slår op på jernrør, får du først at vide, hvad det hedder på engelsk, tysk og fransk, og derefter alle forhandlere i København og provinsen.

De grønne blade fortæller om Færøerne og Grønland, og til sidst finder du oplysning om Danmarks ambassader, gesandtskaber og konsullater i udlandet samt en del firmaer især i Skandinavien.

Et par eksempler på, hvad man kan finde frem til gennem Krak, kan måske bedst give et indtryk af, hvor omfattende vejviseren er.

Har beboerne i Trondhjmsgade 5 morgensol til gården eller til gaden?

Hvor meget er tårnet på Københavns rådhus højere end Rundetårn?

Hvor mange bøger ejede Centralbibloteket i Haderslev i 1950?

Kraks vejviser udkommer hvert år, og den er til gratis afbenyttelse på alle biblioteker.

Her kommer så spørgsmålene til togplanen — held og lykke med det.

Løyer.

1. Hvad koster en enkeltbillet mellem Horsens og Vordingborg?
2. Hvilket telefonnummer har rejsebureauet i Rønne?
3. Kan man pålægge D.S.B. erstatningskrav ved togforsinkelse?
4. Hvordan angives det i togplanen, at en jernbanebillet er gyldig til en rutebil over en vis strækning?
5. Hvad koster en III kl.s soveplads i Sverige?
6. Hvornår kan jeg hurtigst være i Bullerup, når jeg tager fra Vindblæs 6,44?
7. Lillejuleaften vil jeg rejse fra Vig kl. 7,44, hvornår kan jeg være i Malmø?
8. Hvilke afgangstider har Hundested-Grenå færgen fra Hundested den 15/4 1954?
9. På hvilke telefonnumre får man i landets 4 største byer oplysninger om togtider m. m.?
10. Nævn navnene på alle de danske lyntog?
11. En rutebil går fra Heden kl. 9,14; hvad er den hurtigste forbindelse til Næsbykov?
12. Hvad koster det at flyve fra København til Reykjavik — enkelt tur?
13. Hvornår er toget fra Firenze kl. 6,00 i København, når man tager via Grossenbrode?
14. I hvilken alder beforders børn gratis og til hvilken for 1/2 pris?
15. Hvad er den største erstatning, der kan kræves af D. S. B. ved en bortkommen rejsegodsforsendelse?
16. Hvornår kan jeg hurtigst være i Odense, når jeg tager fra Kragenæs kl. 11,00?
17. Hvad koster en returbillet på fællesklasse over en strækning af 275 km?

Så tænder

vi lyset...

og tager fat

på opgaverne

Et PATRULJEARBEJDE for andre

Nå har vi tatt oss veldig sammen i vår patrulje, vi vil prøve å komme bort fra det der, at vi bare skal gjøre speidergodtørn til jul. (Gjør forresten alle patruljer i Norge sin julegodtørn?) Men i alle fall, vi fant ut at de menneskene som kunne trenge best en liten godtørn nå på vårparten, ja, det var morer med småbarn. De skal jo passe unger støtt, og allikevel skal de vaske hus og sy nye klær og legge bort vintertøy. Hei, her var en oppgave som bør på mange muligheter.

Vi startet hos troppslederen, for hun har to små, og jomenn kan hun trenge en håndsrekning! Og så moro som det var. To i patruljen passet ungene, to bar ned tøy fra loftet, to banket, og troppslederen sjøl vasket og sprøytet!

Vi tok oss seks slike godtørndager i mai, og spør om vi blev vel mottatt! Og enda gladere ble de da vi sa: Vi vil finne på noe til høsten og, når dere skal sylte! Si fra når dere skal nudde stikkelsbær eller skrelle epler, så kommer vi.

Hilsen Liljepatruljen.

Og Blåkløkkepatruljen skriver:

Vi er så glad for det står litt om godtørn i „Speiderpiken“, så kan vi få noen gode idéer av og til. Vi fikk en av Pingvinpatruljen, Danmark, som vi sier takk for. Riktig nok tok vi ikke noen med oss på leir, men vi inviterte noen piker med oss på hytta en lørdag og søndag. Pikerne skulle bare ha med seg klær, så sørget vi for maten. Vi bare fikk lov av mor å ta med til to. Det ble veldig gildt, og det vil vi gjøre en gang senere også.

Men vi vil fortelle om en godtørn, som vi har gjort ved påsketider i flere år. For påske finner vi bjørkeris, som vi vinder sammen til pene kurver. De pynter vi med påskeliljer som vi lager selv av kreppapir, og så legger vi egg i kurvene og maler eggene veldig fint. Så har vi gått med dem til folk, som vi visste var ensomme, og som ble glad, fordi der var noen mennesker, som tenkte på dem — selv om det bare var oss.

Hilsen fra Blåkløkkene.

Svar på forrige måneds oppgave

- 1) 126/140 2340 m.
- 2) 195/216 2550 m.
- 3) 202/224 1920 m.
- 4) 181/201 1120 m.
- 5) 159/287 6720 m.
- 6) Kirken i Engom.
- 7) Kro i Davgård.
- 8) Kongens høy N. f. Ørum.
- 9) Højbjerg.
- 10) Overmølle v. Tirsbæk.
- 11) Harpedal.
- 12) Davgård skole.
- 13) Vejgaffel ca. 800 m ca. SØ. f. p i Assendrup.
- 14) Pkt. 96 600 m NV. f. Roden.

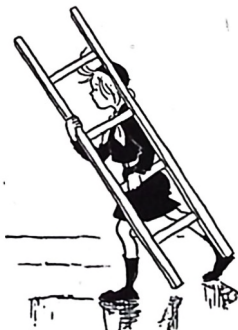
TINKA GENNEM TYKT OG TYNDT

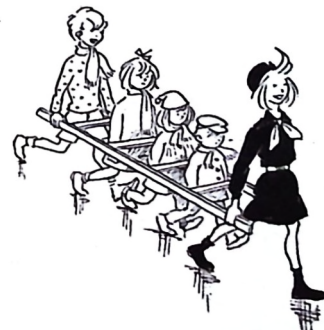
Frederik og Kis og Lis,
Tinka og den små Mathis
går på søns blanke is.

Lis og Frederik og Kis
og den dreng, der hed Mathis,
te'r sig nu på denne vis.

Tinka mindes den Mathis,
der med gris og med avis
gik igennem søns is.

Derfor må den små Mathis,
Frederik og Kis og Lis,
sådan gå på søns is!

Stines chokoladekage

125 g margarine
500 g melis
4 æg
750 g flormel
150 g cacao
2 strogne teskef. hjortetaksalt
2 strogne teskef. bagepulver
1/2 l mælk

Marg. røres godt med lidt melis ad gangen og derefter med de 4 sammenpiskede æg, lidt ad gangen, — mel, cacao, bagepulver og hjortetaksalt sigtes og tilsættes skiftevis med mælk. Bages i bradepande ca. 45 minutter. Kan evt. strøes med hakkede nødder og melis (evt. groft) inden bagningen eller glaseres efter den.

Sirupskage

375 g sirup
375 g melis
100 g margarine
1 kg flormel
1 str. spisesk. tvekulst natron
1 str. spisesk. stødt kanel
1 str. spisesk. stødt ingefær
6 dl kærnemælk

Sirup, melis og marg. varmes i en gryde, til melis er smeltet, hvorefter det afkøles. Mel, tv. natron og krydderier sigtes og tilsættes skiftevis med kærnemælken. Dejgen røres godt sammen og bages i bradepande ved svag varme ca. 1 time.

Kan drysses med snittede mandler, inden den bages, eller glaseres efter den er bagt med sukkerglasur af ca. 300 g flormelis. Kan deles i lag og sammenlægges med smørcreme eller orangemarmelade.

Og her er en meget let lavet æblekage uden smør eller margarine

3 æg
200 g melis
250 g flormel
4 teskef. bagepulver
1 teskef. vanilla
1/2—1 kg skrællede ituskårne æbler

Æg og melis piskes vældigt godt og herved i sigtes mel, bagepulver og vanilla. De småtskårne æbler blandes i dejgen, som hældes i en bradepande og bages ca. 45 min. ved jævn varme. Melis strøes på, når den har bagt den halve tid.

En formkage, som kan tilsættes abrikoser, figer eller dadler, alt efter behag

250 g margarine
450 g melis
4 æg
500 g mel
3 str. teskef. bagepulver
ca. 1 1/2 dl fløde eller mælk

Marg. røres blød og ca. halvdelen af melis røres godt dermed. Æggene piskes godt med resten af melis,

* * JULEBAGNING 1953 * *

Var det ikke en idé — om patruljen i denne måned tog julebagningen på programmet — dels for at træne til bagemærket — dels for at bruge kagerne til jule-goodturn eller måske til patruljens eget lille julemøde eller som hjælp for jeres mor i denne travle tid. Det er ikke de almindeligt kendte julekager, men nu kan I jo selv prøve jer frem.

Hvis I kan få lov at bruge en ovn er det selvfølgelig det bedste, men en gasbageform er også udmærket til de fleste store kager.

og det hele blandes, hvorefter melet, der er sigtet med bagepulveret, irøres skiftevis med fløden.

Til sidst tilsættes ca. 200 g småtskårne, tørrede frugtes. Dejgen bages i 2 velsmurte forme ved temmelig god varme ca. 45 min.

Drømmelærte

150 g melis
3 æg
50 g kartoffelmel
1 1/2 teskef. bagepulver
2 spisesk. cacao

Æg og melis piskes vældigt godt. Resten tilsættes og dejgen bages på smurt papir i bradepande ca. 20 min. Vendes derpå over på sukkerdrysset papir til afkoling.

Fyldet:
50 g smør
75 g flormelis
1 æggeblomme
1 1/2 teskef. vanilla

sammenrøres lunt og smøres ud over den kolde kage, der rulles sammen som roulade. Hvilér helst et par timer, før den skæres i skiver.

Havregrynsformkager

200 g melis
200 g margarine
3 æg
150 g mel
100 g havregryn
4 spiseskf. rosiner
1 teskef. bagepulver

Marg. blødgøres og røres hvidt med melis. Æggene tilsættes eet ad gangen og der røres godt. Mel og bagepulver sigtes i og havregryn og rosiner tilsættes. Bages i små forme ved jævn varme ca. 20 min.

Mormors snitter

375 g flormel
375 g margarine
35 g gær
4 spiseskf. mælk

Marg. smuldrer i det sigtede mel. Gæren udrøres med mælken og iblandes og det hele æltes sammen. Dejgen udrulles til 2 firkantede plader på 1 cm's tyk-

kelse. De lægges på 2 smurte bageplader og skæres med en klejnespore i aflange stykker (ca. 5 x 1 cm). Smøres og bestroes med groft melis og fintsnittede mandler. Bages ved svag varme ca. 20 min.

Luciakager (lussekatte)

500 g mel
4 teskef. bagepulver
150 g margarine
100 g melis
2 dl fløde eller mælk
(10 skoldede hakkede mandler)
2 skef. rosiner
1 æg

Marg. smuldrer i melet, der er sigtet med bagepulver. 9 g og sukker piskes, og alt sammenæltes. Dejgen formes som „lussekatte“.

Kokoskranse

250 g margarine
250 g flormel
250 g kokosmel
250 g melis
1 æg

Marg. smuldrer i melet. Æg røres med melis. Alt blandes og sprøjtes gennem stjernen på kødmaskinen, formes som kranse og bages lysebrune.

Svenske chokoladebrød

2 æg
200 g melis
2 spiseskf. cacao
75 g fint hakkede mandler
225 g mel
1 teskef. hjortetaksalt

Æg og sukker piskes. Deri blandes cacao og mandler og derefter det sigtede mel og hjortetaksalt. Æltes og bages i to lange stænger. Overskæres på skrå, når de er kolde (en cm brede skiver) og tørres ved svag varme.

For jer, der ikke har anledning til at bruge ovn, er der også muligheder, — se disse opskrifter:

„Fuglereder“

225 g cornflakes
1/2 kg flormelis
1/2 kg palmin
1/4 kg cacao
2 æggeblommer

Den smeltede palmin røres med det sigtede flormelis. Æggeblommerne og det sigtede cacao samt cornflakes tilsættes. Sættes i klatter på olieret papir og stivner i kulde.

Margrethekage

2 æg
1 spiskef. vanilla
20 firkantede kiks
2 spiseskf. melis
250 g palmin
4 spiseskf. cacao
5 spiseskf. mælk

Æggeblommerne røres med melis. Cacao udrørt i mælken og de stivpiskede hvider og det smeltede palmin tilsættes. Massen lægges i smurt pergamentpapir i en aflang kageform lagvis med firkantede kiks (5—6 lag). Stivner på nogle timer i kulde.

Berliner pfannkuchen

40 g margarine
30 g melis
1 æg
lidt vanilje
1 1/4 dl sødmælk
25 g gær
250 g mel

Marg. røres hvidt med melis, hvorefter ægget og vaniljen røres i. Dernæst tilsættes mælken, der er lidt opvarmet, og hvori gæren er rørt flydende. Tilsidst sigtes melet i og dejgen æltes godt, stilles til hævnning ca. 1 time og rulles derefter ud i et ikke alt for tykt lag. Udstikkes med glas eller kolonneform i 2 størrelser. På de mindste lægges gelé, og de smøres i kanten med æg, de store stykker lægges over og trykkes ned i kanten med en gaffel. Kagerne stilles til hævnning på et varmt sted, koges derpå i fedt (ligesom klejner) og strøes med flormelis.

Hvis I ikke kan komme til selv at bage rigtigt, så kan I jo nok lave nogle fine kager alligevel, f. eks.:

Chocolademakroner

På den flade side af købte makroner smøres følgende chokoladefylt: 150 g marg. og 150 g flormelis, 1 spiseskf. cacao og 1 spiseskf. vanilla røres godt sammen. Når makronerne har stået i kulde et par timer med fyldet på, glaseres de over fyldet med glasur af 1 dl flormelis, 2 spiseskf. cacao og ca. 1 spiseskf. vand.

Laura -

DER BLEV SPEJDER ALLIGEVEL...

Annesofie Hermann

„Der kommer en ny lille pige i klassen i morgen,“ sagde klasselæreren, „lad mig nu se, at I er rigtig søde ved hende!“ Alle i tredje mellem så generte ud, som man gør det, når man mod forventning får at vide, at man er en „lille pige“, og når man opfordres til noget, der nok på sin vis er en selvfølgelighed, men som man dog på den anden side ikke uden videre kan acceptere — for hvem kunne vide, hvordan den nye var, eller hvordan hun passede ind i klassens klikesystem? Drengene så dog hurtigt ligeglade ud, for en pige kunne jo alligevel ikke komme dem ved. De tre sammensvorne, som de kaldtes, eller Karen, Maren og Mette, sagde dog til hinanden i frikvarteret, at de ville nu være rare ved den nye, uanset hvordan hun var, for de var jo spejdere, og Karen vidste af erfaring, hvordan det var at komme som ny ind i en klasse og ovenikøbet midt i et skoleår.

Næste morgen kom Laura — og Laura bar sig på alle måder anderledes ad, end man ventede sig det af en „ny“. Hun kom længe før, det skulle ringe op, og gik frejdigt fra den ene klynge skolebørn til den anden og spurgte, om de gik i tredje mellem, for der skulle hun gå. Den første, hun fandt fra sin klasse, var Hans Ole, der blev højrodet langt op under hårrødderne, men som måtte finde sig i, at en pige konverserede ham livligt, lige til det ringede op. Alt muligt måtte han svare på, hvordan var klassen? Hvordan var lærere og lærerinder? Hvilken bog brugte de i engelsk og hvor langt var de kommet? Var han god til fodbold? Spillede han også langbold, og var han god til at stikke? Hele vejen op ad trappen underholdt „den lille nye

pige“ sig med Hans Ole, der skævede til hende og fandt, at Laura var nu ikke så tosset af en pige at være. Hun havde et gyldentblondt hår, som fra morgenstunden var skrabet stramt tilbage og samlet i en hestehale, men allerede nu piblede krøllerne frem allevegne, som de kunne bedst, næseryggen var fuld af bittesmå fregner,

og aldrig havde Hans Ole set øjne, der var så blå, så glade og så levende.

„Hvor har I en ledig pult?“ var det første Laura råbte, da hun kom ind i klassen, og da hun havde fået anvist en, vendte hun sig straks mod de nærmeste og præsenterede sig, — hun hed Laura Cornelius, og hvad hed de?

På alle lærernes spørgsmål svarede Laura med en frejdighed, som de ældre betænkeligt mente nærmede sig frækhed, — men som fik alle i klassen, drengene inclusive, til at håbe, at denne nye skabning ville slutte sig til deres lille cirkel og give den af sin livfuldhed. Men der blev de skuffede, for Laura sluttede sig ikke særligt til nogen, hun var venner med dem alle, gik fra klike til klike og fik dem endogså til at lege sammen, når hun havde fundet på en leg, som mange skulle være med til. Om det så var drengene fik hun dem med i en langbold eller en rask tagfat, som de for otte dage siden ville have foragtet inderligt.

Laura var som drengen i folkeeventyret, der aldrig var bange for noget, som nu f. eks. da hun en af de første dage, hun var på skolen, kom til at knalde en rude på lærerværelset med en af sine hårde bolde. Mens der gik et gisp af forskrækkelse gennem skolegården, tøvede hun imidlertid ikke et sekund, men fløj op ad trapperne og lige ind i løveburet, hvor de forsamlede lærere og inder sad og så strengt op fra deres madpakker. Det måtte lærerne og frøknerne altså meget undskylde, sagde Laura og så på dem allesammen med sine meget blå øjne, det var hun meget ked af, men selvfølgelig skulle hun nok erstatte ruden, hvis hun bare måtte få lov at betale den af over et par uger, for hendes lomme penge var vist ikke store nok til at klare den på een gang. Og pludselig så de alle så rare ud i lærerværelset og nikkede over madpakkerne, og der kom ikke engang det forbud mod boldspil ud af den historie, som alle børnene i gården havde været så sikre på.

Det var også Laura, der klarede situationen den dag, hvor tredje mellem havde lavet sådan et frygteligt halloj i den gamle skikkelige hr. Holms time. Hr. Holm skulle synge med klassen, og det gik, når den var i syngehumør, men når den ikke var det ... ja, så purrede den gamle mand fortvivlet i sine hvide hår og endte med at læse historier højt i hele timen, velvidende, at de uartige børn benyttede lejligheden til at læse lektier til de næste timer imens. Men denne dag havde der været en sådan halloj, at det kunne høres helt ned på kontoret, og ud fo'r inspektøren som trolf af en æske og ind i tredje mellem, hvor han tordnede, at nu kunne det være nok, og nu skulle alle sidde efter, hvis ikke ophavsmanden meldte sig. Når alle har råbt og hujet og hidset hinanden op, kan det være svært nok at udpege en ophavsmand — men så var det igen Laura, der klarede situationen ved at rejse sig og erklære, at det nok var fordi, hun var ny i skolen, at hun ikke havde vidst, hvordan man skulle opføre sig, det var nok hendes skyld, når de havde råbt sådan op, så det måtte inspektøren og hr. Holm meget undskylde, men hun var da parat til at sidde efter, hvis bare de andre i klassen kunne slippe. Det ville drengene nu ikke have siddende på sig, så en efter en meldte, at det var da også deres skyld, og så rakte de modigste af pigerne også hånden i vejret — og så endte det hele med, at hr. Holm bad for dem, at inspektøren gav dem en advarsel, og at klassen sang fødelandsange resten af timen, som den aldrig havde sunget før. Og Laura var mere populær end nogensinde.

Karen, Maren og Mette var som sagt spejdere, og det var deres inderligste ønske, at de kunne overtale Laura til at gå ind i troppen. Troppen havde haft det lidt trist, siden den gamle fører rejste for sommerferien. Man kunne ikke rigtig sige, hvad det var, der manglede, men det var noget i retning af liv og sjov. Det var slet ikke, fordi der stod færre ting

på programmet, men det var bare ikke som i gamle dage, hvor de kom hjem helt forpustede af oplevelser og uventede eventyr. At have et menneske med som Laura ville være det helt rigtige. Men da de forsigtigt havde spurgt hende en dag, om hun havde været spejder, eller kunne tænke sig at blive det, havde hun tænkt sig om et øjeblik, før hun svarede: „Nej, ærlig talt, jeg vil hellere have min frihed. Der er så forfærdelig meget, som jeg gerne vil nå!“ Og så havde hun vendt sig om og startet et væddeløb over skolepladsen.

For de sammensvorne, Karen, Maren og Mette — og forøvrigt også for de andre pigespejdere i skolen blev det lidt af en tvangstanke, at de *måtte* have Laura med, og mange møder gik såmænd bare med at drøfte, hvordan man skulle kunne overbevise Laura om, at det lige var noget for hende at blive spejder. Nogle mente, at det var et flot syn, når troppen gik med sine trommer og sin fløjte og vajende stander gennem gaderne, men andre mente nu, at det var ikke sådan noget, der overbeviste et menneske som Laura. Andre fandt på at invitere hende med til et møde; Laura kom glad og fornøjet som altid, men det viste sig, at de små færdigheder, som de ville prale med i al stilfærdighed, ja, dem kendte Laura alle på forhånd. Hun var ekspert i at læse af et kort, hun klarede en svær kimsleg som en mis, hun kunne sågar morsealfabetet, fordi hun havde haft en hustelegraf med en dreng hjemme i den ejendom, hun kom fra. Og da de var kommet så langt, erklærede hun, at det var sådan et dejligt vejr i dag, og at de meget hellere skulle gå op på engen og lege — og det gjorde de så, men legene var alle Lauras lege og påfund. Dagen efter sagde hun pænt tak for igår, men ikke et ord om, at hun gerne ville være spejder!

Karen, Maren og Mette var inde på, at de måtte foretage sig et eller andet storslået, ædelt, som henførte alle menneskers opmærksomhed på

spejderbevægelsen. Men hvad? En aften var der ildebrand i byen, men den sov de fra og hørte først om den næste morgen. De talte om, hvordan man skulle standse løbske heste, men der var jo flere biler i gaderne end heste, og de heste, der trak øl- og mælkevognene, var såmænd så gamle og forkalkede, at de ikke engang kunne løbe løbsk, om de også ville! Så var der jo små børn, der var blevet væk, og som skulle findes, — men der var ingen små børn, der blev væk i de uger. Og så var der druknende, som man kunne redde, men det var jo i november måned, ingen badede, bådene var trukket på land, og hvem havde nogensinde hørt om en fisker, der var faldet i vandet fra sin kutter?

De tre sammensvorne blev helt fortænkte og fjerne i ansigterne af al den opfindsomhed, der ikke førte til noget.

Og imens gik Laura, det umiddelbare og glade menneskes sejrige gang gennem dagene, spredende ud uden smålighed af sit gode humør og sine mangfoldige idéer. Altid så man hendes rødgyldne hår viftende som en fane, hvor der var morsomst på skolegården eller i en leg efter skoletid, og det var hendes stående replik efter en velanvendt dag: „Det var sjovt, det vi fandt på i dag. Og i morgen skal vi finde på noget endnu bedre!“

I de dage var det en stående regel, at alle skolebørn om eftermiddagen slentrede op om ruinerne for at se, hvordan det gik med udgravningerne. Slotsgraven skulle uddybes og føres tilbage til en tidligere længde, og efterhånden som gravemaskinerne arbejdede, afdækkedes gamle murrester og pælestumper, som arkæologer i eventyrligt tilmudrede overalls og hængende på stilladser undersøgte og registrerede. En dag blev der fundet skeletdele, og der var ikke de gidsninger, der ikke gik over byen i et gys, helst så man, at det enten drejede sig om de jordiske levninger af en historisk berømt eller om et aldrig opklaret hundredårigt mord. Der var frit slag for fantasien. Børn og voksne hang dagen lang over rækværkerne

langs udgravningerne for at stirre på gravemaskinerne, på videnskabsmændene og ned i slotsgravens ubeskriveligt mudrede vand, som kunne gemme alverdens hemmeligheder.

En sen eftermiddag kom også Karen, Maren og Mette forbi på vej fra et patruljemøde, de vidste, at de havde bestilt noget, men de vidste også, at de ikke havde haft det særlig sjovt, og når man med sig selv har bestemt, at noget ikke er særlig sjovt, så er det straks en tap mere kedsommeligt. Nu slog de efter gammel vane et slag op om udgravningerne, der på dette tidspunkt var forladt af de fleste. Dog lyste en enkelt projektor kraftigt ned på en ung arkæolog, der hang på sit stillads et par meter nede af slotsgravens side for at gøre et eller andet stykke arbejde færdigt. Han så helt eventyrlig ud, som han hang der, han lignede en underjordisk, der er ved at lede efter sit hul for at smutte væk, og de tre pigebørn lænede sig interesserede frem for rigtigt at se.

Imidlertid havde det regnet meget dagene for, og vel dels på grund af fugtigheden, dels efter mange menneskers stadige tryk mod rækværket, gav pludselig mange meter af dette sig under en voldsom knagen, det skred, nogle stivere knækkede, og med et skrig og et plask styrtede Karen de fem meter ned i voldgravens mudder. Maren greb for sig og fik fat i en bjælke af en art, men hang og sprælledede ynkeligt, fordi hun hverken kunne komme op eller frem. Kun Mette var sprunget tilbage i tide, men stod

nu aldeles forstenet af rædsel og evnede intet at foretage sig. Men heldigvis lod der bag hende en vældig piften, hun folte sig grebet af et par stærke hænder, som hev hende væk fra udgravningens farlige kant, og et menneske smed sig på maven i solet og fik et fast tag i Maren, som blev trukket op over kanten, hvor hun satte sig til at tude som en lille hund mod månen af træthed, rædsel og efter shocket.

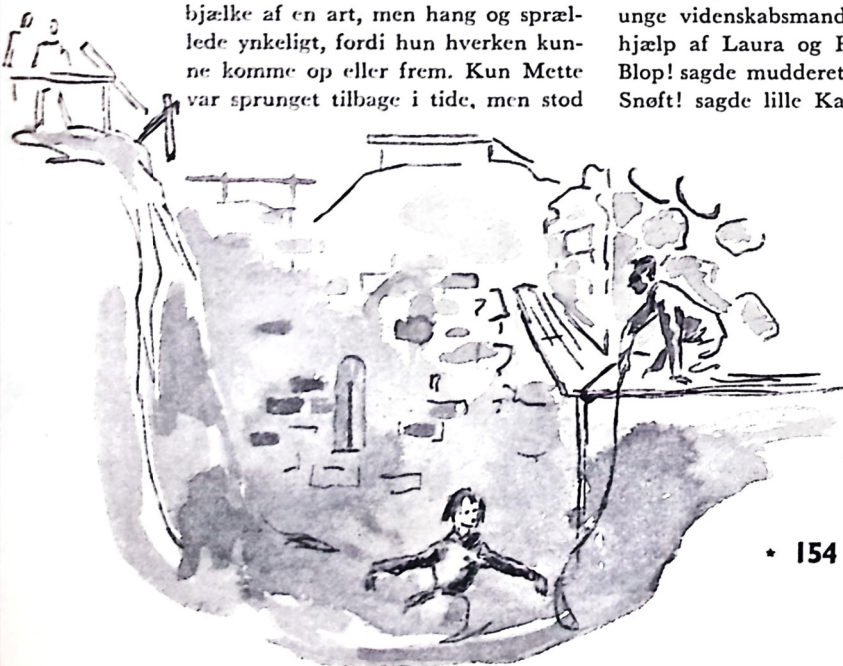
Først nu opdagede Mette, at det var Laura assisteret af et par af drenge, der havde taget affære. Nede i muddret så man heldigvis Karens hoved stikke op nu ubeskriveligt af mudder, snavs og forfærdelse. I begyndelsen var hun så forvirret, og muligvis var hendes ører og øjne ganske tilstoppede, at hun slet ikke sansede, at arkæologen fra sit stillads råbte, at hun skulle tage fat i den tovende, han smed ned til hende, så han kunne trække hende op. Først da Laura råbte med sin skingrende stemme, lykkedes det at fange den lille boblende mudderstatues opmærksomhed. Hun greb efter toveden og fangede den efter et par forgæves forsøg, men da Karen aldrig havde været nogen helt til gymnastik af manglende armkræfter, og da hun ydermere nu var mange kilo tungere af mudder, var det ikke muligt at få hende trukket de to meter på stilladsets hylde, hvor den unge videnskabsmand nu havde fået hjælp af Laura og Hans Ole. Blop! Blop! sagde muddret dernede. Snøft! Snøft! sagde lille Karen, der troede,

at hun resten af sit liv skulle være dyndkongens datter! „Hvad skal vi nu gøre?“ spurgte arkæologen og kløede sig i nakken med sin graveske, hvad heller ikke han blev renere af. „Jeg må hente hende,“ sagde Laura, smed frakken, lod sig glide over hylens kant og sprang ned i det i meter dybe mudder. I sole til midt på livet vadede hun hen til Karen med rebet og slog det om livet på hende med et dobbelt halvstik, der ville kunne få en hvilken som helst spejder til at blegne af misundelse. Flere mennesker var nu kommet til, og det lykkedes snart at få først Karen og bagefter Laura op. Hjælpsomme hænder tog sig nu af de forkomne og shockerede sammensvorne. Laura, der var mudret til midt på maven, tog frakken uden på det hele og erklærede, at man jo skulle blive så køn af slambad, og at hun sagtens kunne klare sig hjem til sit badekar.

Om aftenen gik Laura en runde for at se til sine tre klassekammerater. Hun fandt Mette ynkeligt grædende, fordi hun bare havde været et pjok og slet ikke havde kunnet foretage sig noget, da ulykken skete. Maren hulkede endnu efter choket, og forældrene talte bekymret om, at de måtte vist have en læge til at give hende noget beroligende. Og Karen sad renskuret med vådt, strittende hår i sin seng og græd så gudsjammerligt igen, fordi hun skulle ligge i sengen et par dage og have indsprøjtninger for en sikkerheds skyld.

Dybt grublende gik Laura hjem efter al den bedrøvelighed. Men pludselig standsede hun under en lygtepæl og sagde højt til sig selv eller til lygten: „Jeg tror hellere, jeg må se at blive spejder, det kunne være, der var noget, jeg kunne hjælpe dem med!“

Og sådan gik det til, at de tre sammensvorne, der ikke havde haft det ringeste held til at demonstrere, hvor udmærket snarrådig og heltedmodig, man blev af at være spejder — alligevel fik deres store ønske opfyldt!

HVILKE KOMPONISTER

har skrevet melodierne til disse 5 sange? – Svar til redaktionen inden 1. januar 1954

1. præmie 15 kr., 2. pr. 10 kr., 3. pr. 5 kr. i gavekort til depotet.

Nogle spejdere laster deres kærre
og begiver sig ud på landevejen.
HVEM skriver den sang, de nu skal
synge? Sangen må godt
være på kun 1 vers, men ikke over 3.
I må godt sende en patrulje- eller
tropssang, men I skal selv
have skrevet den, og versene skal
indsendes inden 15. jan. 1954.
Præmier efter
indsendelsernes kvalifikationer.

Ba skriver om julegaver

I en gammel svensk julesang hedder det: „Julen varer lige til påske“ — nu varer den ikke nær så længe, men til gengæld begynder den allerede i november, og mange flittige hænder har nok allerede været i gang med julegaverne.

Denne gang bringer vi endnu et par gaveidéer, som kan laves i sidste øjeblik, — og lidt til hygge og adspredelse i juleferien.

Det allersværeste er vel nok at finde på noget til dem, der intet mangler, og hvor man kun med megen snilde kan hitte på noget, som de bliver glade for.

Min tante er netop en af den slags, der har alt, men som alligevel bliver så glad, hvis jeg finder på noget hun kan bruge. Hun bor i et af de moderne huse med nedfaldsskakt, og da jeg tit har hørt hende tale om, hvor vanskeligt det var at skaffe poser til det affald, der skal pakkes ind inden det kastes gennem skakten, har jeg fundet på at lave en bunke poser til hende af gamle aviser. Nu skal I høre hvordan — og så kan I gøre ligeså:

Ryggen klippes af en avis så de enkelte sider løsnes — tag 3—4 sider og fold dem på tværs. Luk dem med en klæbestrimmel (fig. 1) og lad klæbestrimmelen være 5—6 cm længere end avissiden. Buk den ene Ende af posen om (fig. 2) og lav poselukning. Hvis du er i tvivl om, hvordan det gøres kan du lukke en rigtig købmandspose op og lære fidusen dér. Når posen er foldet rigtigt, gør du det sidste stykke af klæbestrimlen våd og lukker bunden med den. En billigere julegave kan vel næppe fremstilles.

Eller hvad mener du om at forære din kusine et par gode indlægssåler fremstillet af resterne af din gamle fløjlskjole — de fylder ingenting i skoen, er dejlig bløde at gå på, og skåner nylonerne! Klip først et papmønster eller lån et par færdige indlægssåler i passende nr. og klip efter dem. Pak dem morsomt ind — og du vil få ros for din opfindsomhed!

Legetøj er dyrt at købe — prøv selv at lave dette, det vil glæde små drenge og piger. Vi kalder det for dyrevæddeløb. Tegn et dyr på lidt stift papir eller pap — eller klip det ud af et blad — klæb det på siden af en tom tændstikæske. Bind et stykke sytråd i og fastgør en tændstik i sytrådens anden ende. Sytråden kan godt være 2—4 m lang alt efter, hvor stor plads man har til sin rådighed. Lige så mange tændstikæsker med dyr,

sytråd og tændstikker man har ligeså mange kan man være om at lave dyrevæddeløb — det gælder nemlig om, hvem der først får trukket dyret hen over mållinien blot ved at vikle sytråden omkring tændstikken.

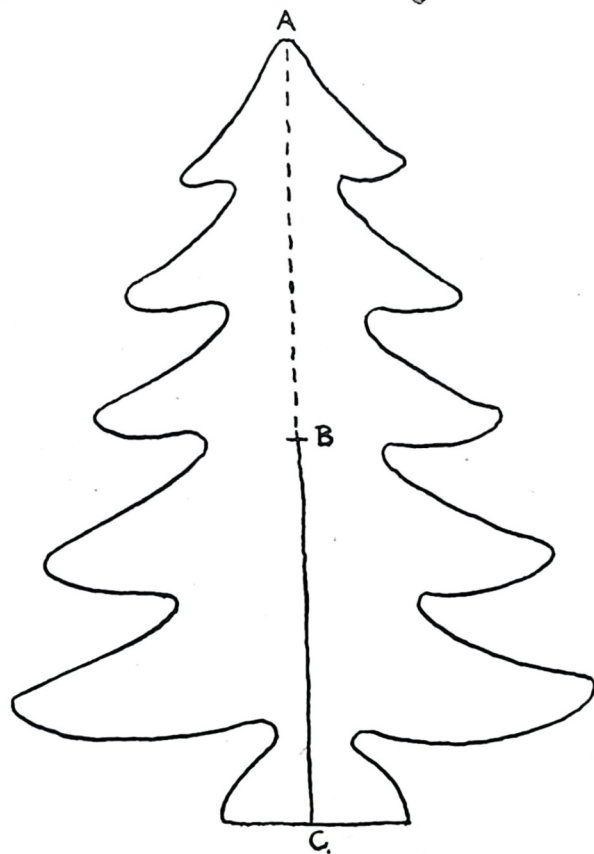
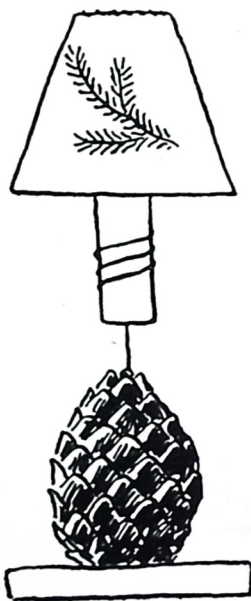
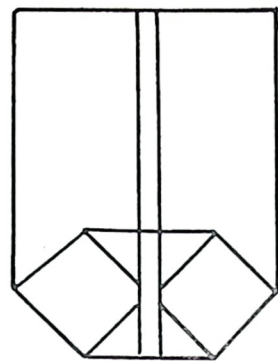
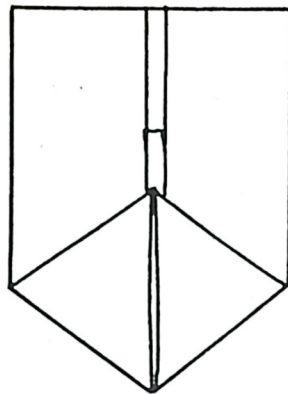
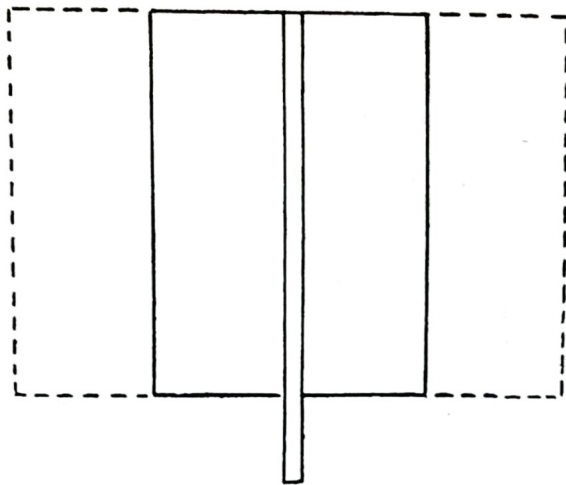
Medens vi er ved at lege: Vil I lære en ny måde at „klunse“ på? På en tændstik tegner man på den ene side en tværstreg, på den anden 2 streger og på den tredje side tre tværstreger. Den fjerde side er blank.

Den ene af deltagerne ruller tændstikken hen ad bordet og tæller de points op, som den side af tændstikken, der vender opad viser. Hvor mange gange man vil rulle, bestemmer man selv — det gælder om, hvem der først når 50! Men ... ja, for der er naturligvis et men — hvis den blanke side på tændstikken kommer til at vende op, mister man alle sine points i den omgang, og så skal den næste rulle! Det gælder altså om at holde op i det rette øjeblik, således at man kan få noteret sine points. Står de først på papiret, mister man dem ikke igen. —

Af grønt, gennemfarvet karton kan du nemt lave nogle nydelige små juletræer til borddekoration eller til pynt på boghylden eller i vindueskarmen. Efter tegningen klippes 2 ens grantræer. På det ene klippes linien a—b igennem — på det andet er det den punkterede linie, der klippes i (b—c). Når det er gjort, kan de to stykker skydes ind i hinanden — og juletræet er færdigt!

En lille, fiks julelampe blev jeg engang præsenteret for. Den bestod af en grankogle, som var anbragt i en lerfod. Et stykke ståltråd var stukket ned i grankoglen. Midt på ståltråden var der lavet nogle snoninger netop store nok til at holde et julelys på plads. Ståltråden endte foroven i en ring — og herpå hvilede den sødeste lille lampeskærm lavet af lampeskærmspergament. På tegningen vil du se hvordan ...

Hvad skal vi gøre med de mange lysestumper vi får til overs efter jul? Saml dem sammen og prøv at støbe et lys selv. Du kan holde de hvide for sig og de røde for sig — eller du kan blande dem sammen. Hvis du f. eks. har hvide, røde og gule lys kan du støbe et orange farvet. Alle lysestumperne puttes i en kasserolle og smeltes over svag ild. Støbeformen kan være en tom konserverdåse (af de smalle — et alt for bredt lys brænder ikke jævnt) — eller du kan bruge en stump

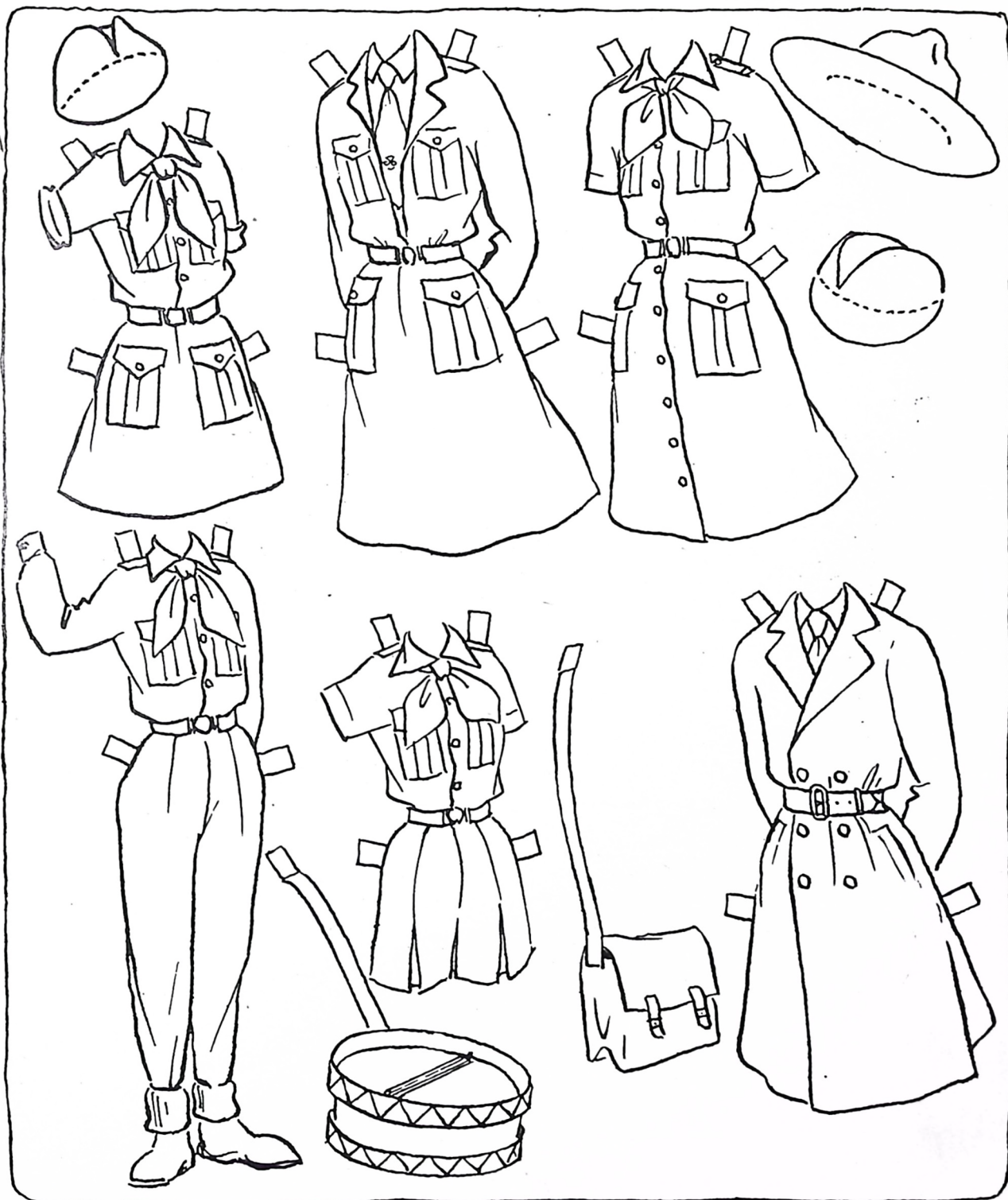
rør eller en kasseret cyklepumpe — der er mulighed nok. Vægen laves af bomuldsgarn, som flettes sammen i en passende tykkelse. Når stearinen er smeltet skal den sies for gamle væger og det foregår bedst gennem et stk. gaze. Formen renses indvendig for ujævnheder.

Til den ene ende af vægen bindes et søm eller en 5 øre for at vi kan være sikker på, at den holder sig lodret under støbningen. Til den anden ende bindes en lille pind (evt. en strikkepind) og

den lægges tværs over støbeformen. Vægen dypes i stearinen og anbringes midt i støbeformen. Den smeltede og rensede stearin hældes ned i formen, og lyset sættes til langsom afkøling. Når stearinen er stivnet tages lyset ud af formen. Kniber det med at få lyset ud, kan det hjælpe at holde formen ned i varmt vand et øjeblik.

God fornøjelse med juleforberedelserne og
glædelig jul!

Bo.

TINKA og TILDE

står denne gang i Det Danske Pigespejderkorps – så kan I vist selv klare farvelægningen!

December måned 1953

Tænk på sommerlejren nu,
ønsk dig lejrudstyr i julegave!

Rygsek, ny facon

Den norske kræmmerhusmodel med bred meis og en sæk, der er smal forneden og vid foroven, så vægten lægges over på skuldrene, og rygsækken bliver lettere at bære.

Modellen har stort lynlåsrum i klappen og ekstra remme til fastspænding af sovepose. Den ideelle rygsæk til vandreture! Pris 74,50

Mejerrygsæk m. 3 udvendige lommer, 2 str. ... 46,50—42,50

Samme model i luksusudførelse med facon-
syede lommer 54,50—51,00

Jamboretornyster 27,50

Jamboretornyster m. meis 38,75

Spejderrygsæk m. stor udvendig lomme 19,50

Soveposer

Vi fører kun de bedste kvaliteter.

Heldun m. mellemvæg fra 112,75—131,25

Dun, gennemstukket 91,75—104,50

Halvdun 75,50—86,75

Kapok 58,50—63,50

Lama 63,85

Tæppesoveposen,

der også kan bruges som tæppe eller dyne 140×200 cm.

Heldun 144,50

Halvdun 99,75

Kapok 70,50

Lama 78,00

Hylstre til soveposer

imprægneret stærk pose m. hank og lynlås til kapok-, halv-
dun- og heldunposer 15,85—13,85—11,50

Vi gør opmærksom på KORPSETS REGNSKABSBOG,

der letter regnskabet. Pris 2,00.

Forør din førerkammerat
en „lejlænestol“ i jule-
gave. Den fylder kun lidt
og gør, at man sidder be-
kvemt i lejren. Pris 2,50

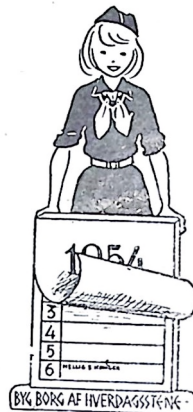
Husk ved køb på depotet skal der forevises rekvisition eller medlemskort

Pigespejderdepotet . LUNDSCADE 6 . KØBENHAVN Ø

Depotets åbningstider: mandag-torsdag 9-17, fredag 9-18, lørdag 9-14

3 morsomme julenyheder

Kalenderspejder: træspejder med kalender med afrivnings-

blad for hver uge, pris 3,25

Spejder m. verdensflag 2,50

Nissespejdere: Spejder med nisschue og lygte 2,50

Depotet har desuden stadig 18 forskellige andre

træspejdere. Pris 2,50

Glem ikke at ønske dig **PIGESPEJDERLOMMEBOGEN**

for 1954. Bogen indeholder foruden oversigts- og datoka-

lender meget forskelligt spejderstof. Pris 3,00.

Hvis du ikke har købt „Spejderjul 1953“ gennem din trop,

kan du få den på Depotet. Pris 1,50.

Skriv dine julehilsener på **JULEKORT** fra Depotet.

Smukt, blåt julekort m. spejdermotiv 0,15

Samme m. kuvert, 4 stk. 0,80

Samme, dobbelte m. kuvert, 4 stk. 1,00

Julekort i 2 farver 0,15

Samme m. kuvert, 4 stk. 0,80

Samme m. kuvert, 4 stk. 0,80

Årets julekort m. farveklip 0,15

Har du fået det nye katalog med fortegnelse og
priser på alle Depotets varer? Hvis ikke, må du
bede om et hos din fører, der allerede har fået
det tilsendt.

Depotet
ønsker alle en
*glædelig
jul!*

REDAKTION: Fru Annesofie Hermann, Ellemosevej 89, Hellerup

ADMINISTRATION: Bladkontingent sendes til „Pigespejderne“, korpskontoret, Lundsg. 6, Kbh. Ø. Postgiro 36 302

„PIGESPEJDERNE“ kan også bestilles gennem postvæsenet og koster kr. 4,00 pr. år

EKSPEDITION og TRYK: Trykskiftbogtrykkeri, Odense. Afleveret til postvæsenet den 5. december 49850

I julegave får I påklædningsdukkerne TINKA og TILDE. I skal selv farvelægge dem og de uniformer, der vil være at finde på bladets sidste side hver gang i det nye år. Klæb dette ark på karton, tyndt pap el. lign. og læg det i presse natten over.